

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Groningen, van 3 juni 2008 in zaak nr. 08/369 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 13 december 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) aan (hierna: de vreemdeling) ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend, geldig tot 11 november 2006. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 3 juni 2008, verzonden op 5 juni 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 3 juli 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) is de staatssecretaris bevoegd ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen.

Ingevolge het tweede lid, voor zover thans van belang, wordt een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de beperkingen en voorschriften.

Ingevolge artikel 3.6, eerste lid aanhef en onder b, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000) kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, slechts ambtshalve worden verleend onder een beperking verband houdend met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling (hierna: amv).

Ingevolge artikel 3.56, eerste lid, aanhef en onder c, is voor aanwending van de bevoegdheid, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, vereist dat naar het oordeel van de staatssecretaris voor de amv, naar plaatselijke maatstaven gemeten, adequate opvang in het land van herkomst, of in een ander land waar hij redelijkerwijs naar toe kan gaan, ontbreekt.

Volgens paragraaf B14/2.2.4 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000), zoals die ten tijde van belang luidde en voor zover thans van belang, wordt onder adequate opvang verstaan, iedere opvang - ongeacht de vorm - waarvan de omstandigheden niet wezenlijk verschillen van de omstandigheden waaronder opvang wordt geboden aan leeftijdsgenoten die zich in een vergelijkbare positie als de betrokkene

bevinden. Dit kan bestaan uit opvang door ouders, familieleden, vrienden, buren, stam-, clan- of dorpsgenoten. Het bestaan van adequate opvang in een land wordt in ieder geval aangenomen als in het desbetreffende land een familielid tot in de vierde graad aanwezig is.

2.2. De staatssecretaris klaagt in grief 1 dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de vreemdeling duidelijk heeft betwist dat er in Burundi een familielid aanwezig was dat daadwerkelijk voor haar zou kunnen zorgen en dat de staatssecretaris, gelet op het beleid inzake opvang van amv's in Angola waarbij opvang gegarandeerd moet zijn, derhalve de vreemdeling in de gelegenheid had dienen te stellen te bewijzen dat er daadwerkelijk geen familielid in Burundi aanwezig was.

Daartoe betoogt de staatssecretaris het volgende. Gelet op paragraaf B14/2.2.4 van de Vc 2000 is de enkele niet onderbouwde stelling van de vreemdeling dat haar moeder nauwelijks in staat is voor zichzelf te zorgen en niet over een vast adres beschikt onvoldoende om de opvang niet als adequaat te beschouwen. Dat hij bij opvang van amv's in Angola de verplichting op zich heeft genomen om de toegang tot het opvangtehuis Mulemba of een andere concrete opvangplaats te regelen, hangt samen met het slechts beperkte aantal opvangplaatsen in Mulemba en het feit dat de Angolese afdelingen die verantwoordelijk zijn voor opvang van amv's zwaar overbelast zijn. Dit betekent niet dat hij in alle gevallen waarin adequate opvang aanwezig wordt geacht in de vorm van een opvanginstelling of familie, daadwerkelijke plaatsing of hereniging moet regelen. Het gaat hier om een extra voorwaarde die niet is opgenomen in het algemene beleid, die afhankelijk is van de omstandigheden van het geval en die uitsluitend ziet op landen waar opvangvoorzieningen voor amv's voorhanden zijn.

Voorts klaagt de staatssecretaris in grief 1 dat de rechtbank de door de vreemdeling eerst in de beroepsfase overgelegde kopie van de overlijdensakte van haar moeder, gelet op artikel 83, tweede lid, van de Vw 2000, ten onrechte bij haar beoordeling heeft betrokken aangezien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat het onmogelijk was dit document in de besluitvormingsfase te overleggen en het bovendien een kopie betreft waarvan de authenticiteit niet kon worden vastgesteld.

2.2.1. De staatssecretaris heeft aan zijn besluit van 13 december 2007 ten grondslag gelegd dat, voor zover thans van belang, er voor de vreemdeling met ingang van 11 november 2006 adequate opvang in Burundi beschikbaar is. Daartoe heeft de staatssecretaris zich op het standpunt gesteld dat de moeder van de vreemdeling zich in Burundi bevindt. Het betoog van de vreemdeling in de zienswijze dat haar moeder geen vaste woon- en verblijfplaats heeft, is onvoldoende om aan nemen dat geen adequate opvang beschikbaar is, omdat volgens het geldende beleid in ieder geval adequate opvang wordt aangenomen als in het betreffende land een familielid tot in de vierde graad aanwezig is, aldus de staatssecretaris.

2.2.2. De vreemdeling heeft op 4 augustus 2006 een verzoek ingediend om advies voor afgifte van een machtiging tot voorlopig verblijf ten behoeve van haar moeder met het oog op gezinshereniging. Uit de op 9 januari 2007 door de vreemdeling ingediende zienswijze op het aan het besluit van 13 december 2007 voorafgegane voornemen komt naar voren dat een nicht

van de vreemdeling telefonisch contact heeft gehad met de moeder van de vreemdeling. Tijdens een op 5 februari 2007 gehouden gehoor heeft de vreemdeling bevestigd dat haar in woonachtige nicht en haar moeder telefonisch contact hebben gehad, maar dat dit contact niet vaak plaatsvindt. De staatssecretaris heeft er onder voormelde omstandigheden van mogen uitgaan dat de moeder van de vreemdeling aanwezig en ook traceerbaar was.

De staatssecretaris betoogt terecht dat hij, anders dan de rechtbank heeft overwogen, in de door de vreemdeling gestelde maar niet nader onderbouwde omstandigheden dat haar moeder nauwelijks voor zichzelf kan zorgen en niet over een vast adres beschikt, geen aanleiding heeft hoeven zien om de mogelijke opvang van de vreemdeling door haar moeder niet als, naar plaatselijke maatstaven gemeten, adequaat te beschouwen. De in dit verband door de rechtbank gemaakte vergelijking met het door de staatssecretaris gevoerde beleid inzake amv's uit Angola in het dat land gevestigde opvanghuis Mulemba, waarbij de staatssecretaris het regelen van opvang op zich neemt, gaat niet op aangezien dit beleid ziet op de specifieke situatie in dat land. Bovendien brengt de omstandigheid dat de staatssecretaris bij opvang van de amv in een daarvoor bestemde instelling in het land van herkomst zich, al naargelang de in dat opzicht bestaande situatie, ertoe verplicht de toegang tot die opvangplaats te regelen, niet mee dat de staatssecretaris, in het geval de mogelijkheid van adequate opvang bij een familielid van de amv aanwezig geacht kan worden, gehouden is zich ervan te vergewissen dat die opvang ook daadwerkelijk is geregeld.

De staatssecretaris betoogt evenzeer terecht dat de rechtbank de in de beroepsfase door de vreemdeling overgelegde kopie van de overlijdensakte van haar moeder ten onrechte bij haar beoordeling heeft betrokken. Gelet op haar verklaringen ter zitting van de rechtbank was de vreemdeling reeds in juli 2007 op de hoogte van het overlijden van haar moeder. Eerst in het aanvullend beroepsschrift van 29 januari 2008 heeft de vreemdeling gesteld dat haar moeder is overleden, waartoe zij een kopie van de overlijdensakte heeft overgelegd. Nu het voor haar mogelijk was de staatssecretaris van deze omstandigheid tijdens de besluitvormingsprocedure in kennis te stellen en zij dit derhalve ook had behoren te doen, doch dit niet heeft gedaan, is geen sprake van feiten en omstandigheden als bedoeld in artikel 83, eerste lid, van de Vw 2000. De kopie van de overlijdensakte is derhalve evenmin als zodanig aan te merken. Dat die akte, zoals de vreemdeling stelt, eerst op 28 december 2007 is opgemaakt en derhalve niet tijdens de besluitvormingsfase kon worden overgelegd, maakt dit niet anders. Bovendien heeft de vreemdeling in beroep geen origineel overgelegd, doch een kopie, waarvan de authenticiteit niet kan worden onderzocht. De rechtbank heeft de overlijdensakte derhalve ten onrechte in haar beoordeling betrokken.

De grief slaagt.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Grief 2 behoeft geen bespreking. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 13 december 2007 beoordelen in het licht van de daartegen voorgedragen

beroepsgronden, voor zover die gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, nog bespreking behoeven.

2.4. De vreemdeling heeft betoogd dat de staatssecretaris ten onrechte geen rekening heeft gehouden met haar betogen in het kader van het Verdrag inzake de rechten van het kind (hierna: het IVRK), nu uit het besluit van 13 december 2007 niet blijkt dat haar belangen door de staatssecretaris zijn erkend dan wel in bescherming zijn genomen.

2.4.1. De Afdeling verstaat dit betoog aldus dat de staatssecretaris volgens de vreemdeling niet heeft voldaan aan artikel 3 van het IVRK. Voor zover dit artikel al een direct toepasbare norm inhoudt, zou deze tot niet meer strekken dan dat bij alle maatregelen betreffende kinderen de belangen van het desbetreffende kind dienen te worden betrokken. Anders dan de vreemdeling betoogt, geeft het besluit van 13 december 2007 er geen blijk van dat de staatssecretaris gezien in het licht van die verdragsbepaling onvoldoende rekenschap heeft gegeven van de belangen van de vreemdeling. De beroepsgrond faalt derhalve.

2.5. Het inleidende beroep van de vreemdeling is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 3 juni 2008 in zaak nr. 08/369;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. R. van der Spoel en mr. D. Roemers, leden, in tegenwoordigheid van mr. E.K. van Leening, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

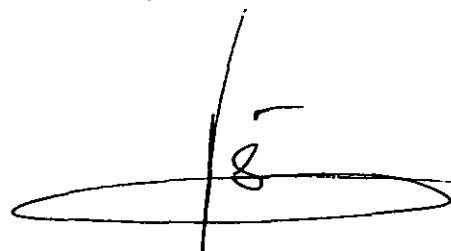
w.g. Van Leening
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 7 mei 2009

513.

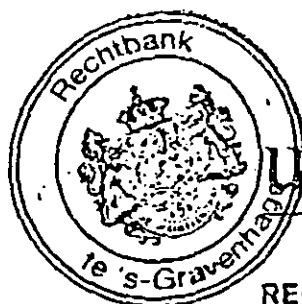
Verzonden: 7 mei 2009

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

6

uitspraak

AFSCHRIJF

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 08/369

Uitspraak in het geschil tussen:

geboren op
van Burundische nationaliteit,

V-nummer:

eiseres,

gemachtigde: mr. W.A. Bruinsma-Woudstra, advocaat te Leeuwarden,

en

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage,

verweerder,

gemachtigde: mr. M.M. Luik, ambtenaar ten departemente.

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE	0602 11 0013
14 JUNI 2008	
DIJLFFN	0602 11 0013

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 12 februari 2006 heeft eiseres een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij beschikking van 1 mei 2006 heeft verweerder de aanvraag ingewilligd en aan eiseres een verblijfsvergunning verleend op grond van artikel 29, eerste lid, onder d, Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) met ingang van 12 februari 2006, geldig tot 12 februari 2011.

1.2. Bij beschikking van 9 februari 2007 heeft verweerder de verblijfsvergunning ingetrokken op grond van artikel 32, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000.

1.3. Verweerder heeft voorts in het kader van de ambtshalve toets omtrent de verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd zoals bedoeld in artikel 14 Vw 2000 juncto artikel 3.6 Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) bij beschikking van 13 december 2007 aan eiseres een verblijfsvergunning onder de beperking "alleenstaande minderjarige vreemdeling" verleend, met ingang van 3 augustus 2006, geldig tot 11 november 2006.

1.4. Bij beroepsschrift van 2 januari 2008 heeft eiseres tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep ingesteld bij de rechtbank.

1.5. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiseres toegezonden en haar in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een

Zaaknummer: Awb 08/369

blad 2

verweerschrift ingediend.

1.6. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 22 april 2008. Eiseres is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1. Verweerder stelt zich op het standpunt dat aan eiseres terecht een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, onder de beperking "verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling" is verleend met ingang van 3 augustus 2006, geldig tot 11 november 2006. Verweerder stelt dat, met inachtneming van de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch en gelet op de minderjarigheid van eiseres ten tijde van haar aanvraag, dient te worden getoetst aan het bijzondere toelatingsbeleid voor alleenstaande minderjarige vreemdelingen. Eiseres voldeed destijds aan de voorwaarden voor verlening van een vergunning onder voornoemde beperking. Nu de asielvergunning van eiseres, verleend op grond van het voor Burundi eerder geldende categoriale beschermingsbeleid, per 2 augustus 2006 is ingetrokken, gaat de vergunning op grond van verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling eerst in op 3 augustus 2006. Voorts verwijst eiseres in het gehoor van 5 februari 2007 naar haar gemachtigde waar het de verblijfsomstandigheden van haar moeder in Burundi betreft. Volgens verweerder kan hetgeen de gemachtigde in de zienswijze van 9 januari 2007 stelt, namelijk dat adequate opvang voor eiseres in Burundi zou onttrekken aangezien haar moeder geen vaste woon- of verblijfplaats heeft, niet tot de conclusie leiden dat aldaar geen adequate opvang voorhanden is. Verweerder verwijst op dit punt naar hoofdstuk B14/2 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000), waaruit blijkt dat er in ieder geval adequate opvang wordt aangenomen indien er in het betreffende land een familielid tot in de vierde graad aanwezig is. In het verweerschrift stelt verweerder dat hetgeen eiseres verder heeft aangevoerd onvoldoende is om aan te nemen dat de moeder van eiseres geen adequate opvang kan bieden, nu de omstandigheden niet wezenlijk verschillen van de omstandigheden waaronder opvang wordt gehoden aan leeftijdsgenoten die zich in een vergelijkbare positie als eiseres bevinden. Niet in geschil is dat de moeder van eiseres zich in Burundi bevindt en traceerbaar is, gelet op de aanvraag om een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) van 4 augustus 2006. Tevens staat eiseres' moeder in contact met een nicht van eiseres, mevrouw Er wordt door verweerder dan ook adequate opvang aangenomen in het land van herkomst. In het verweerschrift wijst verweerder erop dat de stelling van eiseres dat verweerder verder onderzoek zou moeten doen naar de moeder van eiseres, niet wordt gevolgd. Eiseres heeft immers zelf de mvv-aanvraag met stukken onderbouwd, waaruit blijkt dat haar moeder zich in Burundi bevindt en traceerbaar is. Voorts geeft verweerder tevens aan dat wel degelijk rekening is gehouden met de belangen van eiseres, zoals bedoeld in het Verdrag inzake de rechten van het kind (IVRK). Verweerder stelt dat dit volgt uit hetgeen in de bestreden beschikking is overwogen ten aanzien van de aanwezigheid van adequate opvang. Wat betreft de door eiseres in beroep overgelegde kopie van de overlijdensakte van haar moeder meent verweerder dat deze ingevolge artikel 83 Vw 2000 niet kan worden meegenomen in de onderhavige beoordeling, daargelaten het feit dat het om een kopie gaat zodat over de authenticiteit geen oordeel kan worden gegeven. Verweerder stelt dat de vergunning van eiseres, verleend op grond van het beleid voor alleenstaande minderjarige vreemdelingen,

terecht een geldigheidsduur kent tot 11 november 2006, nu zij op deze datum zestien jaar is geworden, hetgeen volgens verweerder de leeftijd is waarvan ingevolge het beleid ten aanzien van adequate opvang mag worden uitgegaan.

2.2. Eiseres stelt zich op het standpunt dat de verkorte duur van haar verblijfsvergunning onder de beperking "alleenstaande minderjarige vreemdeling" niet juist is, mede gelet op het feit dat zij eerst op 11 november 2008 de meerderjarige leeftijd bereikt. Voorts stelt eiseres dat er met ingang van 11 november 2006 geen sprake is van adequate opvang in Burundi. Zij heeft weliswaar sporadisch contact gehad met haar in het land van herkomst verblijvende moeder, echter daaruit is gebleken dat de omstandigheden aldaar dermate slecht waren dat de moeder van eiseres zichzelf nauwelijks staande kon houden; laat staan dat zij in adequate opvang voor eiseres kon voorzien. Het feit dat er sprake kan zijn van omstandigheden waaruit blijkt dat de opvang door ouders niet meer adequaat zou kunnen zijn, wordt onder meer erkend in de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Haarlem, van 21 september 2004, Awb 03/7228. Eiseres wijst erop dat uit de zienswijze van 9 januari 2007 blijkt dat het telefonisch contact tussen de nicht van eiseres en haar moeder reeds enige maanden daarvoor had plaatsgevonden. Uit dit gesprek werd duidelijk dat de moeder van eiseres problemen ondervond in Burundi zodat er in augustus 2006 ten behoeve van haar een mvv-aanvraag is gedaan, waarop een negatief advies is gevolgd. Eiseres heeft nadien middels informele kanalen vernomen dat haar moeder hoogstwaarschijnlijk is vermoord, hetgeen voor eiseres echter moeilijk zou zijn om aan te tonen. Hier heeft verweerder ten onrechte geen rekening mee gehouden, noch heeft verweerder zelf onderzoek naar verricht naar de situatie omtrent eiseres' moeder. Eiseres heeft nu echter de bevestiging verkregen dat haar moeder daadwerkelijk is overleden, gelet op de overgelegde kopie van de overlijdensakte. Gelet op het voorgaande stelt eiseres zich dan ook op het standpunt dat er geen sprake is van adequate opvang in Burundi, waarbij zij verwijst naar de definitie van adequate opvang in het Tussentijds Bericht Vreemdelingencirculaire (TBV) 2000/30. In Burundi is ten aanzien van eiseres geen familielid tot in de vierde graad meer aanwezig. Eiseres is voorts van mening dat verweerder ten onrechte geen rekening heeft gehouden met de bescherming van haar belangen in het kader van het IVRK. Volgens eiseres is de bestreden beschikking onzorgvuldig voorbereid en komt deze tevens in strijd met de motiveringsplicht.

Oordeel van het beroep

2.3. Ingevolge artikel 14, eerste lid, onder e, Vw 2000 is verweerder bevoegd ambtshalve een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd te verlenen.

2.4. Uit artikel 3.6, eerste lid, onder b, Vb 2000 volgt dat de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 Vw 2000, slechts ambtshalve kan worden verleend onder een beperking verband houdend met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling.

2.5. Op grond van artikel 3.56, eerste lid, Vb 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, zoals bedoeld in artikel 14 Vw 2000, onder een beperking verband houdend met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling worden verleend aan de alleenstaande minderjarige vreemdeling wiens aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 is afgewezen, anders dan met toepassing van artikel 30 Vw 2000, die zich voorts naar het oordeel van verweerder niet zelfstandig kan handhaven in het land van herkomst of een ander land waar hij redelijkerwijs naar toe kan gaan, en voor wie naar het oordeel van verweerder, naar plaatselijke maatstaven

gemeten, adequate opvang ontbreekt in het land van herkomst of een ander land waar hij redelijkerwijs naar toe kan gaan.

2.6. Uit paragraaf B14/2.2.4 Vc 2000 blijkt dat onder adequate opvang wordt verstaan iedere opvang (ongeacht de vorm) waarvan de omstandigheden niet wezenlijk verschillen van de omstandigheden waaronder opvang wordt geboden aan leeftijdsgenoten die zich in een vergelijkbare positie als de betrokkene bevinden. Dit kan bestaan uit opvang door ouders, familieleden, vrienden, buren, stam-, clan- of dorpsgenoten. Het bestaan van adequate opvang in ieder geval wordt in ieder geval aangenomen indien:

- a. in het betreffende land een familielid tot in de vierde graad aanwezig is;
- b. in het betreffende land de echtgeno(o)t(e) in een niet-erkend traditioneel huwelijk aanwezig is;
- c. uit feiten en omstandigheden naar voren komt dat een familielid, anders dan hiervoor bedoeld, of een meerderjarige, niet zijnde een familielid, adequate opvang kan bieden;
- d. in een individueel geval opvang in een (particuliere) opvanginstelling voorhanden is en deze opvang naar lokale omstandigheden als aanvaardbaar wordt beschouwd;
- e. in het landgebonden asielbeleid (zie C24) is vastgelegd dat algemene opvangvoorzieningen beschikbaar en toereikend zijn;
- f. in het landgebonden asielbeleid (zie C24) is vastgelegd dat de autoriteiten zorg dragen voor de opvang en dat de opvangvoorzieningen adequaat zijn.

2.7. Ter beoordeling aan de rechtbank staat de vraag of verweerder in de bestreden beschikking terecht van een verkorte geldigheidsduur van de ambtshalve verleende verblijfsvergunning heeft kunnen uitgaan. Gelet op de bestreden beschikking is aan eiseres een verblijfsvergunning onder de beperking "alleenstaande minderjarige vreemdeling" verleend tot 11 november 2006. Vanaf dat moment is er volgens verweerder voor eiseres adequate opvang aanwezig in Burundi doordat haar moeder zich daar bevindt. Uit paragraaf B14/2.4.2 Vc 2000 volgt dat er ten aanzien van het bijzondere beleid inzake alleenstaande minderjarige vreemdelingen een ex nunc toetsing geldt. Hieruit leidt de rechtbank af dat de situatie ter beoordeling staat, zoals deze was ten tijde van het slaan van de bestreden beschikking van 13 december 2007.

2.8. De rechtbank overweegt als volgt ten aanzien van de stelling van verweerder in de bestreden beschikking dat er vanaf 11 november 2006 sprake is van adequate opvang voor eiseres in Burundi. Op grond van het enkele feit dat eiseres op 4 augustus 2006 een mvv-aanvraag heeft ingediend ten behoeve van haar moeder en er sporadisch contact bestond tussen de moeder van eiseres en haar nicht, stelt verweerder zich op het standpunt dat er sprake is van adequate opvang voor eiseres, nu er een familielid in Burundi aanwezig is. Naar het oordeel van de rechtbank blijkt uit het door verweerder gehanteerde beleid ten aanzien van opvang voor alleenstaande minderjarige vreemdelingen in Angola, dat opvang echt gegarandeerd moet zijn, terwijl deze opvang blijkbaar veel sneller door verweerder wordt aangenomen indien er een familielid tot in de vierde graad aanwezig is. De rechtbank overweegt dat eiseres reeds in de zienswijze d.d. 9 januari 2007 heeft aangegeven dat het contact met haar moeder zeer sporadisch was en dat haar moeder op dat moment nauwelijks in staat was voor zichzelf te zorgen, laat staan voor eiseres. Eiseres heeft op deze wijze duidelijk betwist dat er in het land van herkomst een familielid aanwezig was die daadwerkelijk voor haar zou kunnen zorgen, gelet op het feit dat eiseres destijds nog minderjarig was. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder onder deze omstandigheden, na vergelijking met het beleid inzake opvang in het tehuis Mulemba in Angola waarbij ervan uit wordt gegaan dat opvang gegarandeerd moet zijn, niet in

Zaaknummer: Awb 08/369

blad 5

redelijkheid tot de beslissing kunnen komen aan eiseres slechts tot 11 november 2006 een vergunning op grond van het beleid voor alleenstaande minderjarige vreemdelingen te verlenen zonder haar in de gelegenheid te stellen te bewijzen dat er daadwerkelijk geen familielid in Burundi aanwezig was. Daarbij komt dat eiseres een kopie van de overlijdensakte van haar moeder heeft overgelegd, waaruit zou blijken dat deze op is overleden. Weliswaar kan deze akte, nu niet duidelijk is of het om een authentieke akte gaat en eiseres deze akte redelijkerwijs eerder in de procedure had kunnen inbrengen, op zichzelf niet leiden tot het oordeel dat adequate opvang voor eiseres in haar land van herkomst ontbreekt, echter de rechtbank overweegt dat eiseres met het overleggen van de akte het uit paragraaf B14/2.2.4 Vc 2000 ontleende rechtsvermoeden dat adequate opvang kan worden aangenomen voldoende heeft bestreden, zodat het op de weg van verweerder lag om het tegendeel aan te tonen. De bestreden beschikking is naar het oordeel van de rechtbank reeds in zoverre onvoldoende zorgvuldig tot stand gekomen en berust daarmee niet op een deugdelijke motivering.

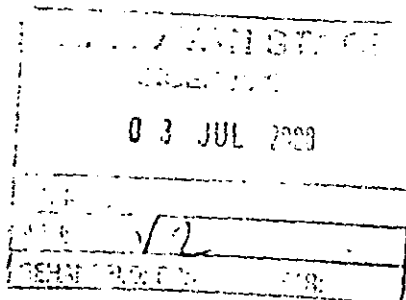
2.9. Voorts heeft verweerder de verlening van een reguliere verblijfsvergunning ten behoeve van eiseres als alleenstaande minderjarige vreemdeling ook overigens ten onrechte beperkt tot het bereiken van haar zestiende jaar. In het beleid van verweerder met betrekking tot adequate opvang voor alleenstaande minderjarige vreemdelingen is geen verdere leeftijdsbeperking opgenomen dan het bereiken van de meerderjarigheid. Ook op deze grond kan het bestreden besluit niet in stand blijven.

2.10. De rechtbank is gelet op het hiervoor overwogene van oordeel dat het bestreden besluit dient te worden vernietigd op grond van het bepaalde in artikel 3:2 en artikel 7:12 Awb.

2.11. Hetgeen overigens is aangevoerd heeft, gelet op het voorgaande, geen bespreking meer.

2.12. Het beroep is derhalve gegrond.

2.13. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat thans aanleiding.

Zaaknummer: Awb 08/369

blad 6

3. Bestissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt de bestreden beschikking van verweerder van 13 december 2007;
- bepaalt dat verweerder een nieuw besluit neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 644,- en bepaalt dat verweerder deze kosten en het griffierecht ad € 143,- aan eiseres dient te vergoeden;
- wijst de Staat der Nederlanden aan als rechtspersoon die deze kosten dient te vergoeden.

Aldus gegeven door mr. L.W. Janssen en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. F.M. Mulder als griffier op 1 juni 2008.

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

5 JUN 2008

VOOR AFSCHRIFT CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. G.J. Douma
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Groningen
van 3 juni 2008
met kenmerk 08/369

Inzake:

met IND-kenmerk 0602.11.0013
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. W.A. Bruinsma-Woudstra
advocaat te Leeuwarden

postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage

Procesvertegenwoordiging
Zwolle
Zuiderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

mr. G.J. Douma
038 - 8886322

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Groningen van 3 juni 2008, verzonden op 5 juni 2008, met kenmerk Awb 08/369 (*productie*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 13 december 2007 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 12 februari 2006 heeft verweerster een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw) ingediend. Bij beschikking van 1 mei 2006 heeft de ambtsvoorganger van de Staatssecretaris, zijnde de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, de aanvraag ingewilligd en aan verweerster een verblijfsvergunning verleend op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw met ingang van 12 februari 2006, geldig tot 12 februari 2011.
- 2.2 Bij beschikking van 9 februari 2007 heeft de Staatssecretaris de verblijfsvergunning ingetrokken op grond van artikel 32, eerste lid, aanhef en onder d, Vw. De Staatssecretaris heeft voorts in het kader van de ambts halve toets omtrent de verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd zoals bedoeld in artikel 14 Vw juncto artikel 3.6 Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb) bij beschikking van 13 december 2007 aan verweerster een verblijfsvergunning onder de beperking "alleenstaande minderjarige vreemdeling" verleend met ingang van 3 augustus 2006, geldig tot 11 november 2006.
- 2.3 Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het tegen laatstgenoemde beschikking door verweerster ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grieven

Grief 1

- 3.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsverweking 2.8 op pagina 4, doorlopend op pagina 5, van de bestreden uitspraak:

(...)Eiseres heeft op deze wijze duidelijk betwist dat er in het land van herkomst een familielid aanwezig was die daadwerkelijk voor haar zou kunnen zorgen, gelet op het feit dat eiseres destijds nog minderjarig was. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder onder deze omstandigheden, na vergelijking met het beleid inzake opvang in het tehuis Mulemba in Angola, waarbij ervan uit wordt gegaan dat opvang gegarandeerd moet zijn, niet in redelijkheid tot de beslissing kunnen komen aan eiseres slechts tot 11 november 2006 een vergunning op grond van het beleid voor alleenstaande minderjarige vreemdelingen te verlenen zonder haar in de gelegenheid te stellen te bewijzen dat er daadwerkelijk geen familielid in Burundi aanwezig was. Daarbij komt dat eiseres een kopie van de overlijdensakte van haar moeder heeft overgelegd, waaruit zou blijken dat deze op [] is overleden. Weliswaar kan deze akte, nu niet duidelijk is of het om een authentieke akte gaat en eiseres deze akte redelijkerwijs eerder in de procedure had kunnen inbrengen, op zichzelf niet leiden tot het oordeel dat adequate opvang voor eiseres in haar land van herkomst ontbreekt, echter de rechtbank overweegt dat eiseres met het overleggen van de akte het uit paragraaf 814/2.2.4 Vc 2000 ontleende rechtsvermoeden dat adequate opvang kan worden aangenomen voldoende heeft bestreden, zodat het op de weg van verweerder lag om het

tegendeel aan te tonen. De bestreden beschikking is naar het oordeel van de rechtbank reeds in zoverre onzorgvuldig tot stand gekomen en berust daarmee niet op een deugdelijke motivering."

Grief 2

- 3.2 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.9 op pagina 5 van de bestreden uitspraak:

"Voorts heeft verweerder de verlening van een reguliere verblijfsvergunning ten behoeve van eiseres als alleenstaande minderjarige vreemdeling ook overigens ten onrechte beperkt tot het bereiken van haar zestiende jaar. In het beleid van verweerder met betrekking tot adequate opvang voor alleenstaande minderjarige vreemdelingen is geen verdere leeftijdbeperking opgenomen dan het bereiken van de meerderjarigheid. Ook op deze grond kan het bestreden besluit niet in stand blijven."

- 3.3. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 2.10 tot en met 2.13 op pagina 5 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor gefonnuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grieven

Ad grief 1

- 4.1 Ingevolge artikel 3.56, eerste lid, aanhef en onder c, van het Vb is voor toepassing van de bevoegdheid, bedoeld in artikel 14 van de Vw, vereist dat naar het oordeel van de Staatssecretaris voor de alleenstaande minderjarige vreemdeling, naar plaatselijke maatstaven gemeten, adequate opvang in het land van herkomst, of in een ander land waar hij redelijkerwijs naar toe kan gaan, ontbreekt.
- 4.2 Ingevolge het door de Staatssecretaris gevoerde beleid, zoals opgenomen in B14/2.2.4 Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: Vc), wordt onder adequate opvang verstaan iedere opvang (ongeacht de vorm) waarvan de omstandigheden niet wezenlijk verschillen van de omstandigheden waaronder opvang wordt geboden aan leeftijdsgenoten die zich in een vergelijkbare positie als betrokkene bevinden. Dit kan bestaan uit opvang door ouders, familieleden, vrienden, burens, stam-, clan- of dorpsgenoten. Het bestaan van adequate opvang wordt in ieder geval aangenomen indien in het betreffende land een familielid tot in de vierde graad aanwezig is.
- 4.3 Op 4 augustus 2006 heeft verweerster een verzoek ingediend bij de Visadienst om te adviseren een machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv) te doen afgeven ten behoeve van haar moeder. Bij deze aanvraag heeft verweerster overgelegd een kopie van het paspoort van haar moeder, afgegeven op 28 juli 2006 door de Burundese autoriteiten. Voorts heeft verweerster in het aanvraagformulier adresgegevens vermeld van haar moeder. Op grond van deze omstandigheden heeft de Staatssecretaris in redelijkheid kunnen oordelen dat in Burundi adequate opvang voor verweerster voorhanden is. De enkele niet onderbouwde stelling in de zienswijze, dat de moeder nauwelijks in staat is voor zichzelf te zorgen en niet over een vast adres beschikt, heeft de Staatssecretaris onvoldoende kunnen achten om de opvang niet als adequaat te beschouwen. Immers uitgangspunt van het hierboven weergegeven beleid is dat opvang door ouders in beginsel altijd adequaat is. Ook in gevallen waarbij de kwaliteit van de opvang door de ouders te wensen over laat, zal een mogelijkheid tot hereniging met (één) van de ouders in beginsel aan het verlenen van een verblijfsvergunning in de weg staan. Onder adequate opvang wordt immers verstaan iedere opvang (ongeacht de vorm) waarvan de omstandigheden

niet wezenlijk verschillen van de omstandigheden waaronder opvang wordt geboden aan leeftijdsgenoten die zich in een vergelijkbare positie bevinden. Dit zal slechts anders zijn indien bijvoorbeeld sprake is van seksueel misbruik dan wel mishandeling door de ouders. Daarvan is in het geval van verweerster niet gebleken. De rechtbank heeft dit miskend.

- 4.4 De vergelijking die de rechtbank maakt met het beleid inzake alleenstaande minderjarige vreemdelingen uit Angola gaat naar het oordeel van de Staatssecretaris niet op. De Staatssecretaris heeft volgens dit specifieke beleid de verplichting op zich genomen om bij de feitelijke terugkeer van een minderjarige Angolese vreemdeling de toegang tot Mulemba of een andere concrete opvangplaats te regelen. Dit hangt samen met het slechts beperkt aantal opvangplaatsen in Mulemba en het feit dat de Angolese afdelingen die verantwoordelijk zijn voor opvang van alleenstaande minderjarigen zwaar overbelast zijn. Dit betekent niet dat de Staatssecretaris in *alle* gevallen waarin adequate opvang aanwezig wordt geacht in de vorm van een opvanginstelling of familie, daadwerkelijke plaatsing of hereniging moet regelen. Deze extra voorwaarde is niet opgenomen in het algemene beleid, zoals verwoord in Vc B14/2.2.4. Voor het standpunt dat het hier gaat om een extra voorwaarde die specifiek is opgenomen in het beleid inzake alleenstaande minderjarige vreemdelingen uit Angola vindt de Staatssecretaris steun in het beleid inzake alleenstaande minderjarige vreemdelingen uit China. In dit beleid is uitdrukkelijk bepaald dat de Staatssecretaris bij de feitelijke terugkeer de toegang tot een concrete opvangplaats *niet* hoeft te regelen, nu in China duidelijkheid bestaat over de ontvangst van de alleenstaande minderjarige vreemdeling door de autoriteiten aldaar. Hieruit blijkt dat deze extra voorwaarde afhankelijk is van de omstandigheden van het land en voorts uitsluitend ziet op landen waar opvangvoorzieningen voor alleenstaande minderjarige vreemdelingen voorhanden zijn.
- 4.5 De overweging van de rechtbank dat de Staatssecretaris verweerster in de gelegenheid had dienen te stellen te bewijzen dat er daadwerkelijk geen familielid in Burundi aanwezig was, komt de Staatssecretaris onbegrijpelijk voor. Immers, ten tijde van het in beroep bestreden besluit mocht de Staatssecretaris uitgaan van het gegeven dat de moeder van verweerster, vanwege het telefonisch contact met de nicht van verweerster en de adviesaanvraag voor afgifte van een mvv, in Burundi aanwezig was en ook traceerbaar was. Dit gegeven is in de zienswijze niet betwist. De Staatssecretaris vermag niet in te zien op grond waarvan zij gehouden was verweerster voor het nemen van het in beroep bestreden besluit in de gelegenheid te stellen te bewijzen dat er geen familielid in Burundi aanwezig was. Verweerster heeft in de besluitvormingsfase voldoende gelegenheid gehad om aannemelijk te maken dat er voor haar geen adequate opvang aanwezig was en is hierin niet geslaagd. De rechtbank heeft dit miskend.
- 4.6 De eerst in beroep overgelegde kopie van de overlijdensakte van de moeder heeft de rechtbank, gelet op het bepaalde in artikel 83, tweede lid Vw, ten onrechte bij de beoordeling van het beroep betrokken. Verweerster heeft niet aannemelijk gemaakt dat het voor haar onmogelijk was om dit document in de besluitvormingsfase te overleggen. Bovendien betreft het een kopie, waarvan de authenticiteit niet kan worden vastgesteld, zodat het document ook om deze reden niet kan worden beschouwd als nieuw feit, dat op grond van artikel 83, tweede lid Vw bij de beoordeling van het beroep kan worden betrokken. Het oordeel van de rechtbank dat verweerster met het overleggen van de akte het uit paragraaf B14/2.2.4 Vc ontleende

rechtsvermoeden dat adequate opvang kan worden aangenomen voldoende heeft bestreden, zodat het op de weg van de Staatssecretaris lag om het tegendeel aan te tonen, is reeds hierom onjuist.

- 4.7 De Staatssecretaris heeft zich derhalve met juistheid op het standpunt gesteld dat adequate opvang voor verweerster aanwezig is in Burundi bij haar moeder.

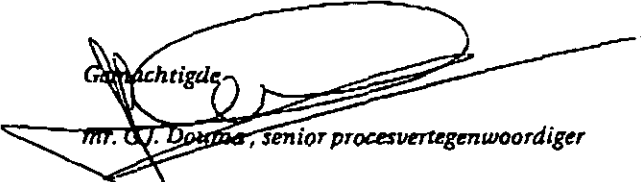
Ad grief 2

- 4.8 Door te oordelen dat de Staatssecretaris de verlening van de verblijfsvergunning aan verweerster ten onrechte heeft beperkt tot het bereiken van haar zestiende levensjaar, nu in het beleid van de Staatssecretaris geen verdere beperking is opgenomen dan het bereiken van de meerderjarigheid, miskent de rechtbank dat de duur van de verleende vergunning niet is gekoppeld aan de leeftijd van verweerster, maar aan het gegeven dat er adequate opvang voor verweerster is in het land van herkomst en zij mitsdien niet langer voldoet aan de beperking op grond waarvan zij een verblijfsvergunning heeft gekregen. Immers, gelet op de aanvraag om advies voor afgifte van een mvv voor de moeder van verweerster en de telefonische contacten van de nicht van verweerster met haar moeder, kan worden geoordeeld dat adequate opvang voor verweerster aanwezig is. In dit kader merkt de Staatssecretaris op dat de vergunning ten onrechte nog is verleend tot 11 november 2006. Gelet op het gegeven dat op 3 augustus 2006 bekend werd dat er voor verweerster adequate opvang beschikbaar is in het land van herkomst, en er voor de Staatssecretaris geen reden was aan dit gegeven te twijfelen, nu niet betwist werd dat er contact was met de moeder en zij traceerbaar was, voldeed verweerster op dat moment al niet meer aan de beperking van de ambtshalve te verlenen verblijfsvergunning en bestond er mitsdien geen aanleiding haar de verblijfsvergunning te verlenen. Door niettemin in het bezit te zijn gesteld van de verblijfsvergunning is verweerster echter geenszins in haar belangen geschaad.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 13 december 2007 ingestelde beroep.

Zwolle, 3 juli 2008

Gedachtigde

Mr. G.J. Douma, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 888 6322
telefax 038 460 9152